

at Menighedens Indflydelse kun øves i tid delbart gennem Valgmænd. Den Sikkerhed for uberettigede Hensyn, som man haaber at naa derved, vil være i høj Grad tvivlsom, da Erfaring viser, at Deltagelsen for middelbare Valg er meget ringe, og det jo mindre Indflydelse der tillægges de Valgte. Følelsen af Ansvar for den givne Valgret og dens rette Brug vil da upaatvivlelig blive saa svag, at Valget ikke sjældent vil blive præsigivet Tilfældet.

Ganske anderledes vilde Sagen stille sig, naar hver enkelt Valger vidste, at han med sin Stemme maatte kom til at afgjøre, hvem der gennem en hel Menigskælder skulde være Menighedens Præst. Der vilde dertil ligge en alvorlig Spore til en samvittighedsfuld Brug af den givne Ret og til det kirkelige Livs Vækkelse eller kraftigere Været. Vel kan det have sine Vanffeligheder for Mængden at danne sig en tilfredsstillende Dom over et større Antal Ansøgere, som den ikke har havt Leilighed til at kjende personlig; men naar det, som af Regjeringen foreslaaet, overdrages til et Udvalg, hvort de forskjellige Ansueser i Menigheden kan faa sine Talsmænd, at gennemgaa Andragenderne, naar det derhos paalægges det at udpege tre af dem, mellem hvilke den samlede Menighed derefter har at træffe det endelige Valg, og naar det endelig gives Denne Leilighed til, hvor det maatte ønskes, forinden at faa et personligt Indtryk af de vedkommende Ansøgere og deres Evne til at forkynde Evangeliet, saa at det netop paa dette Sted kan være sin Frugt, turde de saaledes stillede Krav paa ingen Maade overstige det Udvillingstrin, hvorpaa Menighederne i Almindelighed staa, hvad ogsaa synes at stadfæstes ved Erfaringer fra andre Lande. Bevidstheden om, at Enhvers personlige Deltagelse i det endelige Valg for en stor Del bestemmes ved en heldig Sammenfæining af det Udvalg, der forud skal gennemgaa Andragenderne, vil vække den Deltagelse derfor, som vistnok vil savnes, naar den samlede Menigheds Vtksomhed alene indskrænkes til et saadant middelbart Valg, og hos Udvalget vil Visheden om, at den samlede Menighed vil faa Leilighed til selv-

stændigt at domme om Udførelsen af dets Hverv, være en frøget Spore til at røgte det med Omhu.

Ledet af saadanne Betragtninger har det nævnte Flertal af Udvalget (Albertsen, Bonloffe, Jaaborg, S. M. Hansen, Høgsbro, C. Jensen, Corn. Petersen, Nugaard, Schleppegrell og tildels Gad) set sig nødsaget til at gaa bort fra de herhenhørende Bestemmelser i Lovforslaget og opstille Forslag til nye. Sjøndt det hele Flertal er enigt om Hovedgründrækkene, har der dog mellem dets Medlem Gad og dets øvrige Medlemmer været nogle ikke-udsesentlige Forskjelligheder, som have gjort det nødvendigt, at hver af disse to Sider af det gav sit Forslag en egen sammenhængende Ufsattelse under Nr. 14 og 15. Hovedforskjellen er, at Gad for det Første kræver, at mindst de tre Sjerdedele af Udvalgets Medlemmer skulle enes om en sælles Indstilling, for at denne kan faa større Betydning end blot at være en Veiledning for Ministeren; dernæst at Ingen kan indstilles til Valg i Menigheden, uden at de nævnte tre Sjerdedele ere entge om ham, og endelig, at det i et Møde af mindst Halvdelen af de Valgberettigede skal afgjøres ved Flertal, om der skal afholdes Valgprædiken eller ikke, medens de øvrige Medlemmer af Flertallet have troet, at det ubetinget burde paalægges Udvalget at anbefale 3 af Ansøgerne for Menigheden, at et Flertal af s. Ex. de to Trediedele ikke burde hindres af den ene Trediedel i sin Indstilling, men at tillige et Mindretal af en Trediedel i Udvalget burde have et billigt Krav paa ikke alene at kunne anbefale een af Ansøgerne for Menigheden, men tillige at kunne opfordre ham til at prædike for dem inden Valget. Desuden er der ogsaa flere mindre Forskjelligheder, som den, at efter Gads Forslag skal Provsten være tilstede i Udvalgets Slutningsmøde, hvad de øvrige Medlemmer ikke anse for rigtigt ligefrem at paahyde; at der efter det samme Forslag kan blive tre Valghandlinger af Menigheden, medens de Øvrige kun have to; at det endelige Valg kan foregaa ved et almindeligt Flertal, medens de Øvrige dertil kræve over Halvdelen af de afgivne Stemmer; at Ministeren frit kan vælge